

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 429/2023-76

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miloša Maďara a sudcov Jany Baricovej a Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavných sťažnostiach sťažovateľov [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], a [REDACTED], [REDACTED], zastúpených JUDr. Valeriou Haščákovou, Na Holom vrchu 2, Bratislava, proti postupu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry v trestnej veci vedenej pod ČVS: PPZ-72/NKA-BA2-2019 takto

r o z h o d o l :

Ústavným sťažnostiam **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavné sťažnosti sťažovateľov a skutkový stav veci

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. I. ÚS 429/2023-45 z 15. augusta 2023 prijal podľa § 56 ods. 5 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie v celom rozsahu spojené ústavné sťažnosti [REDACTED] (ďalej aj „sťažovateľka“) a [REDACTED] (ďalej aj „sťažovateľ“, spolu aj „sťažovatelia“) vo veci namietaného porušenia základného práva na ochranu súkromia a rodinného života podľa čl. 16 ods. 1 a čl. 19 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a základného práva na ochranu listového tajomstva podľa čl. 22 ods. 1 a 2 ústavy postupom Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry (ďalej len „NAKA“) v trestnej veci vedenej pod ČVS: PPZ-72/NKA-BA2-2019 (ďalej len „napadnuté konanie“).

II. Argumentácia sťažovateľov

2. Podstatou ústavných sťažností sťažovateľov je tvrdenie, že v napadnutom konaní bola po prepustení [REDAKOVANÉ] z väzby v neprimeranom rozsahu zadržovaná a kontrolovaná korešpondencia, ktorú im [REDAKOVANÉ] adresoval z väzby ako svojim rodinným príslušníkom. Zadržovanie a kontrolu korešpondencie po prepustení [REDAKOVANÉ] z väzby na slobodu považujú za neprimeraný zásah do svojich označených práv podľa ústavy a dohovoru. Sťažovatelia v podstate tvrdia, že po prepustení [REDAKOVANÉ] z väzby už ním zaslaná korešpondencia nemala byť ďalej kontrolovaná, keďže samotná kontrola stratila svoj zákonný základ.

III. Vyjadrenie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, replika sťažovateľov, ústne pojednávanie

III.1. Vyjadrenie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky:

3. Z vyjadrenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo vnútra“) z 15. novembra 2023 vyplýva, že k prieskumu postupu v súvislosti s odosielaním korešpondencie došlo aj prostredníctvom inšpekcie ministerstva vnútra, a taktiež na základe podnetu podľa § 31 ods. 2 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“) na Úrade špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „úrad špeciálnej prokuratúry“) v konaní vedenom pod sp. zn. VII/1 Gv 26/20/1000.

4. Pokiaľ ide o samotné okolnosti danej veci, prvý list príslušná vyšetrovatelka prijala 5. januára 2021 a vybavila 29. januára 2021, druhý list prijala 8. januára 2021 a vybavila ho 3. februára 2021. Prvý list bol teda vybavený za 24 kalendárnych dní a druhý za 26 kalendárnych dní. Čo sa týka adresy určeného adresáta ([REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ]), túto určil v tom čase obvinený [REDAKOVANÉ] nachádzajúci sa vo výkone väzby.

5. K zadržaniu pošty v danej veci nedošlo, keďže na to neexistoval ani žiaden zákonný dôvod. Všetka korešpondencia vrátane tej určenej sťažovateľom bola napokon zo strany príslušných orgánov odoslaná. O kontrole korešpondencie bola vedená pomôcka vo forme excelovskej tabuľky, ktorá obsahuje všetku prijatú a všetku odoslanú poštu.

6. Kontrola pošty bola vykonaná vyšetrovateľom iba za obdobie trvania kolúznej väzby, t. j. od 4. decembra 2020 do 7. januára 2021 (vrátane), t. j. všetky zásielky, ktoré boli obvineným podané v príslušnom ústave na výkon väzby do 7. januára 2021 vrátane. Pre orgány činné v trestnom konaní bol rozhodujúci dátum podania korešpondencie v príslušnom ústave, t. j. 7. január 2021.

7. K porušeniu práv sťažovateľov vzhľadom na uvedené nedošlo.

III.2. Replika sťažovateľov:

8. Sťažovatelia vo svojej replike zo 7. decembra 2023 poukázali na to, že ministerstvo vnútra sa vyjadriло iba k ústavnej sťažnosti sťažovateľky, nie však k ústavnej sťažnosti sťažovateľa.

9. Sťažovatelia trvajú na tom, že im adresovaná korešpondencia bola nedôvodne zadržovaná a nezákonne kontrolovaná.

10. Ďalej sťažovatelia poukazujú na skutočnosť, že prieskumy pri doručovaní korešpondencie [REDAKOVANÉ] opakovane konštatovali dvaja dozoroví prokurátori, ale aj ústavný súd v náleze č. k. IV. ÚS 219/2022-87 z 11. októbra 2022, v ktorom ako *obiter dictum* uviedol aj to, že vyšetrovatelka skutočne porušila zákon, keď po skončení väzobného stíhania (po 7. januári 2021, pozn.) kontrolovala korešpondenciu [REDAKOVANÉ].

III.3. Ústne pojednávanie:

11. Ústavný súd v danom prípade na základe § 58 ods. 3 zákona o ústavnom súde upustil od ústneho pojednávania, pretože na základe podaní účastníkov dospel k názoru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavných sťažností

12. Sťažovatelia namietajú porušenie svojho základného práva na ochranu súkromia a rodinného života podľa čl. 16 ods. 1 a čl. 19 ods. 1 a 2 ústavy a podľa čl. 8 dohovoru, ako aj základného práva na ochranu listového tajomstva podľa čl. 22 ods. 1 a 2 ústavy napadnutým postupom v súvislosti s kontrolou a zadržávaním (oneskoreným doručením) korešpondencie, ktorú im z príslušného ústavu na výkon väzby zaslal v tom čase obvinený [REDAKOVANÉ], ich rodinný príslušník.

13. Ústavný súd po preskúmaní ústavnej sťažnosti a jej príloh, vyjadrenia ministerstva vnútra i súvisiacich ústavných sťažností, ako aj po oboznámení sa s postupom sťažovateľky po podaní tejto ústavnej sťažnosti konštatuje, že ústavné sťažnosti sťažovateľov nie sú dôvodné.

14. Zo zistení tohto senátu ústavného súdu vyplýva, že uznesením ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 274/2022 z 12. mája 2022 bola odmietnutá ústavná sťažnosť iných sťažovateľov (manželky a matky [REDAKOVANÉ]) smerujúca proti napadnutému postupu NAKA pri kontrole a zadržávaní korešpondencie, a to z dôvodu neprípustnosti podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde. V označenom uznesení bolo poukázané na možnosť využiť v danej situácii ako opravný prostriedok podnet podľa § 31 ods. 2 zákona o prokuratúre.

15. Ďalej zo zistení tohto senátu ústavného súdu vyplýva, že sťažovateľka možnosť podania takéhoto podnetu v tejto veci využila, pričom o jej podnete bolo rozhodnuté upovedomením úradu špeciálnej prokuratúry č. k. VII/1 Gv 26/20/1000-282 z 2. marca 2023, ktorým bola uznaná dôvodnosť časti jej námietok smerujúcich proti napadnutému postupu. Sťažovateľka následne podala opakovaný podnet, o ktorom bolo rozhodnuté upovedomením č. k. VII/1 Gv 26/20/1000-291 zo 16. mája 2023 tak, že bol ako nedôvodný odložený. Následne boli závery úradu špeciálnej prokuratúry vyjadrené v označených upovedomeniach predmetom ústavného prieskumu vo veci vedenej na ústavnom súde pod sp. zn. IV. ÚS 70/2024.

16. Z uvedeného teda vyplýva, že sťažovatelia v skutočnosti mali možnosť obrátiť sa s tvrdeným porušením svojich práv v rámci napadnutého postupu NAKA na orgány prokuratúry, pričom sťažovateľka túto možnosť využila a vo vzťahu k svojim námietkam dosiahla zjednanie (čiastočnej) nápravy.

17. Z už uvedených okolností tak vyplynulo, že ústavné sťažnosti sťažovateľov boli podané predčasne, pred využitím im dostupných opravných prostriedkov podľa zákona o prokuratúre.

18. Tento senát ústavného súdu nevidel v okolnostiach danej veci dôvod spochybňovať závery vyjadrené v uznesení ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 274/2022 z 12. mája 2022, keďže z už uvedeného vyplýva nielen to, že sťažovateľka v súlade s tam judikovanými závermi postupovala aj vo vlastnej veci, ale že uplatnením opravného prostriedku podľa zákona o prokuratúre dosiahla aj rozhodnutie vo svoj prospech (čiastočné uznanie dôvodnosti námietok zo strany úradu špeciálnej prokuratúry). Navyše, následný postup úradu špeciálnej prokuratúry už bol podrobený ústavnoprávnemu prieskumu vo veci sp. zn. IV. ÚS 70/2024.

19. Vzhľadom na uvedené ústavný súd ústavným sťažnostiam nevyhovel.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Bratislave (detašované pracovisko) 30. októbra 2024

Miloš Maďar
predseda senátu